

**Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1925 juni-1926
augusti - 88**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

246

?

Karlavagnen 99 den 29 Aug. 1926.

Min älskade!

Sedan jag nu har Vårheliget vilodagen genom att på deras respektive platser placera alla större och mindre saker, som varit med på de olika ställena i sommar, måste jag på kvällen skapa mig litet nöje genom att tala med dig.

Först och främst måste jag uttala min ledsnad över att jag störde dig vid Radio-dags. Medan jag satt och väntade, kom jag ihåg, att du satt där och byssade, kanske till något roligt, men du var det för sent att ta tillbaka. Skall aldrig mer ringa vid den tiden, det lovar jag.

Jag har inte bara stökat i dag, utan också skött om dina uppdrag. Har skickat av Svanebergs brev och skrivit av din franska biografi samt sänt den till Katedrals Mag. Så nu är jag färdig att expediera minsta sändning.

Jag har ju ingenting annat att berätta än om besöket hos Märta på Gryt. Hon var ensam hemma med endast en kvinnlig jordbrukslärling, som hade kortskjett hår, gick i blåa overalls och såg ut precis som en pojke, där hon satt och körd hästträska. Hon "praktiserade" för att i sinom tid söka in vid skolan.

Det var två mycket hetiga dagar, fast ansträngande, därigenom att man inte kom i söng förrän kl. 12. Men tråkigt, vad Märta är stark, som steg upp kl. 6 var morgon! Hon har en - vad skall jag kalla det? - vana att skaffa dem en kas-tren berättning om R.

Om vet naturhistoris vad "R" betyder är som R. S. B. Hon har om 13 sidans kriget och katter, som uppfötas särskilt, och då hon säger, att inte personalen var på-litlig i fråga om deras utfodring m. m., är hon själv i deras stall kl. 1/2 7 var morgon och övervakar mjölkens uppevärmning och utspottning. Ungdjuren förvaras i en särskild låda, och när de bli färdiga, skolas de placeras i en del av lagården, som genom en vägg skiljes från de övriga, då de inte ha råd att bygga en särskild ny lagård.

Enam på förmiddagen var det Märta själv, som kastade de minsta katterna, 8 & 10 dagar gamla, vilket hon ansåg nödvändigt för deras hälsa, och hon som med en stor höjaffel hade uppspottat åt de mera försigkomna, som vistades på annat håll inom en inhägnad. Mycket lustigt att se på.

Hon hade den triumfen att visa en kallek av diure
silver, som hon fått som pris för en fjär med grupp
av kvigor, jämte en mängd medaljer för hästar etc.

Men av mjölkande kor hade de bara 18. Drott
högmjölkande; ingen, som gav mindre än 4000, utan
den stod 4500, 4700, 5500 och en skulle komma upp i 6000.

Deras hinder för att få egendomen att bära
sig har varit föderbrist. Men nu går det framåt
med deras hazar: jag såg hur de uti en sådan hade
fått mossan att fösvinna och ersättas av nyppig
klöver. Men tänk, ett sådant klöver; ett sådant
där riket fått med grönfoder bestod av tuzerna, som
blommade för 3 ² gången i kommunen.

Jag blev bet, när jag skulle skryta med dina
430 lass hö. De trodde mig inte, d. v. s. misade om
det var enbetslass, och då stod jag svarslös, ty
det mindes jag inte såkert.

En annan sak, som [?]olla äta ivrar för, är den nya metoden att motarbeta tuberkulosen - "Oster-tungskä" tror jag den heter. Hon gjorde upp med en veterinär [?] från Linköping att komma och sköta om korna. Det skulle kosta 60 kr. plus fria resor för honom. Om jag nu tillägger, att jag fick se mjölkning med maskin (elektr. kraft från Ålvärthy!) samt erhöll förklaring på varför det är så oerhört viktigt att se efter hurudant Svensfäste en ko har, så är det visst ingenting mer att berätta om lagården.

Alla könen voro svarta, Langskan-ras, som skall ha så fint kött.

Det förskräckligt söta bunder följde oss överallt. [?] Jag berättade om dies, och alla förklarade, att en bunder måste ha ben och senor tre gånger i veckan, åtminstone en tesked beuinjöl i rörelse i maten tre gånger i veckan.

Än jag i hennes ateljé fick se en Tafla,
der en livslevande Liss stod bredvid ett
par hästar, berättade jag om ^{hennes} Liss och motorcykeln.
Martha blev alldeles förskräckt och
sade, "vad det inte gör an, att brudar springa
så fort, det angripa deras hjärta, "hans är
nog redan skadat", sade hon, "en brud får inte
springa fortare än en häst travar".

Du märker, att hon som en Martha har
bekymmer om många handa.

Stor fruktträdgård har de, därigt fruktbar,
mycket insekter på träderna.

Corps de logis'et enkelt, hittills bara sommar,
något, men när John näst är bli pensionsmännig,
stå de sig mer där för hela året och företaga omändringar
både ut- och invändigt.

Det intä minnet intressanta var att få se det
särskilda landskapet på nära håll, som
jag följt bara skymtat från järnvägen. Tågen
gick ju fram, där Mr. Holgersson flog, förbi Tröst
och Blacksta kyrkor. Och då man for i draska,
var det god tid att beundra ekbackar, grav-
högar, små husgårdar, och rika åkerfält.

Det var sedan också roligt att vandra genom
dessa tragar med hasselbuskar, lindar, ekkratt,
Eronymus och böljande kullar. Egendomen bildar
liksom en katö i Sjön Långhammen.

Efter alla promenader var jag ganska trött,
men sedan "Elevén" gått och lagt sig, ville Martha
ha en pratstund, så ut det blev sent om
kvällarna och Tomé i min gamla hjärna.

Men kanske du inte har orskat läsa
igenom denna rapport, som mera är avsedd
från majorskan än författarinnan. "Deras hjertad
fult är",

I morgon skall jag utbrätta din affär
med aktierna och sedan denna böcker.

Från "Beyron" har jag fått blycker till öfversättningen
av Iduns utställning.

God natt, älskade! Måtte det inte ta
en alltför sorglig vändning med Alfreds
sjukdom! Min stackars älskade, vad jag
är ledsen över alla dina bekymmer och
vad jag gärna vill hjälpa!

Tack för ditt brev! Det måste ju vara
en vassinnig, som skrivit den ena episteln.
Blåsa fort. Lundgrens insp.! Din mycket långtände

Julius.